

לולהט וללהיט

הכוכב הכושי של „השמנים והרזים” אמר שהוא נוסע לירושלים — והסתלק ללונדון

„היה לו קשה

למצוא נקבות משלנו...”

ווטסון כפעולה
מת מגעגועים —

מה לחשוב. החשש הכבד ביותר שכירסם בליבו היה שוטסון עבר בטעות את הגבול. הוא מיהר לדירתו של הזמר בחולון, וגילה את כל בגדיו בחור. פרט לבגדים הוא גם גילה מכתב מחטסון, שהסביר את הכל.

לירושלים. זה היה לגיטימי. אהבת הארץ וכל זה. בערב, כשהתאספו השמנים והרזים במועדון המשקשקים, עם היו צריכים להר פיע — לא הגיע ווטסון. גם למועדון ה מסיכה, שם הופיעו יותר מאוחר, לא ידע אמרגן הלהקה, ז'ראר קמינסקי, לא ידע

זכרים את חטסון ט. בראון, הכוכב הכושי מלהקת השמנים והרזים? זה שהכריז שבוע שעבר שהוא מוכן לחתור על ההבדל הקטן כדי להתגייס ולהישאר בארץ? טוב, אז השבוע הוא עזב אותנו במפתיע. ביום שני הוא הודיע לחברה שהוא נוסע

ה תכרר לו שוטסון אומנם עבר את הגבול. אולם הוא עשה זאת בצורה רגילה, דרך נמל-התעופה של לוד, האותו יום בשעה 5 אחרי-הצהריים. מדוע עשה זאת?

מסתבר כי חטסון התגעגע מאוד לאשתו וילדיו שנשארו בלונדון והוא ניסה להפיג את געגועיו בחיקן של נערות ישראל. אולם הוא לא מצא אף ישראלית כלכבו. ההצלה באה בדמות להקת השרונס. חטסון התאהב באחת מחברות הלהקה הי כושיה, קלודט, והיה נדמה כי בכך בא הקץ לייסוריו. אולם הגיע היום והשרונס עזבו את הארץ, בתום סיבוב הופעותיהן, ושוב נותר חטסון בודד ואכול געגועים. כתב הזמר הכושי במכתב הפרידה שלו לז'ראר: „עלי לעשות דבר מה ולא אוכל להמשיך את חיי כשורה אחרת... אשתי נעלמה עם ילדי לאחר שנודע לה על היח סימ שהיו ביני לבין קלודט. עשיתי כמה טעויות בחיי ועתה עלי לשלם עבורם...” לסיים מבקש ווטסון את סליחתו של ז'ראר, ומבטיח להתקשר עימו שנית.

שיחה גלווייה

עם הדיקטטור

של הפיזמונים

אוהבים לשמוע. על כך אמר אבנר: „מוכן שדירוג באמצעות גלויות פותח פירצה ל נסיונות זיוף. אבל כל הנסיונות שנעשו עד כה היו כה שקופים, שאי אפשר היה שלא להבחין בהם. המזויפים שולחים תמיד מיספר רב של גלויות, כתובות באותו כתב יד ונושאות חותמת של אותו יום ואותו

אבנר רוזנבלום כממלכתו כ„גלי צה”ל”

כ ד עזב ווטסון את חבריו ומעריציו. בלי מסיבת פרידה, בלי מילים מיותרות. הוא לא רצה לשבור את לב החברה. רק דבר אחד השאיר מאחוריו: את חולצתיו, הנוש אות ראשי תיבות של שמו — ח.ט.ב. חברי הלהקה, המתהדרים כיום בחולצות שהשאיר חטסון, מסבירים את ראשי התיבות שעליהן, כ„חוטסון ט. ברח”.

שרישיית „השרונס” *
— עד שבאו הכושיות

„מיצעד הפיזמונים של גלי צה”ל אינו משקף את הפופולאריות האמתית של זמרים ולהקות” טוענים חובבי-פיזמונים רבים. „המיצעד אינו משפיע ואינו משקף את מימדי המכירה של תקליטי פיזמונים” אומרים בעלי חברות התקליטים בישראל. אבל העובדה היא — שלמרות טענות אלה מנסים כולם להשפיע על המיצעד. מעריציו של זמר מסוים מנסים לזייף גלויות הי מדרגות את אליים בראש המיצעד. אחרים פשוט מאיימים על עורך המיצעד, שאם להקה מסוימת לא תהיה בראש — ישרו לו עצמו את הראש.

הגדיל לעשות מכולם סוכן תקליטים יש ראל, שלא חסך כספים והדפיס גלויות מיוחדות, עם הצעותיו לדירוג המיצעד. בראש, כמובן, התקליטים שהוא מפיץ. את הגלויות הוא מחלק באמצעות חנויות הי תקליטים, ומקבליהם מתבקשים לדרג את הפיזמונים ולשלוח אותם לגלי צה”ל.

מיצעד הפיזמונים של גלי צה”ל מבוסס על דירוגי-פופולאריות הנשלחים על-ידי מאזינים, בניגוד למיצעדים המקובלים בעולם, המבוססים על נתוני-מכירה הנאספים מן החנויות. שיטה ישראלית זו פותחת פירצה די רחבה לזיופים. או, לפחות לנסיונות זיוף. האם מצליח עורך המיצעד לגלות נסיונות אלה? או שמא הוא נכנע לתחבולות, והמיצעד הוא מזוייף?

★ ★ ★

למאזיני גלי צה”ל מוכר אבנר רוזנבלום (24), עורך המיצעד, מזה זמן קצר יחסית. הוא הספיק לערוך, בסך הכל, שלושה מיצעים שנתיים, אחרי שהחליף את עמיתו חיים קינן. אולם עורכי החנויות למוסיקה

האם אפשר לזייף את המיצעד?

מקום יישוב. דירוג מזוייף בולט בשוני הי מוחלט שלו מכל הדירוגים האוטנטיים. ואחרי היריחה, בתקיפות רבה: „לא, אוני. את המיצעד שלי — איש אינו יכול לזייף!” למיצעד השנתי הגיעו קרוב ל-9000 גלויות, ואילו הממוצע השבועי הוא 1000. מדי שבוע מתבקשים המאזינים לדרג 10 פיזמונים נים מבין 20 פיזמוני המיצעד, ו-6 פיזמוני פינת הפיזמון החדש. על-פי שיטה של הענקת 10 נקודות לכל פיזמון שדרוג לי מקום ראשון, 9 למקום שני וכיו עד נקודה אחת — קובע אבנר את הדירוג השבועי. הוא גם מוכן לגלות כמה נקודות דרושות לפיזמון כדי לזכות במקום הראשון — בערך 8000 נקודות. או לך חזיף 8000 נקודות!

עניין גם במוסיקה קלאסית. כמה זמן ניגניתי על אקורדיון. אבל המוסיקה הקלה היא שטח-ההתעניינות העיקרי שלי. אף פעם לא הייתי מאוזן פאסיבי. תמיד כתבתי לעורכי התוכניות למוסיקה קלה, ניפגשתי עימם, הגשתי הצעות לחידושים שהתקבלו...” רבקה מיכאלי קראה לו „איש המוסיקה”, ואין איש המערער על רוחב ידיעתו ובקיאותו בעולם הפיזמונים. „באנגליה ובאמריקה קובעים את הדירוג במיצעד — לפי המכירות. אילו היו יוצאים בארץ 50 תקליטים בשבוע, אפשר היה לכתוב נות מיצעד על מכירה. אבל זה לא ניתן. לכן המיצעד שלנו בנוי על דירוגי המאזינים.” הם שולחים גלויות המציגות מה הם